

SOMOS BÉLA

Dixi et salvavi animam meam

*Beke György 85. születésnapjára
halálának ötödik évfordulóján*

*Bejártad minden útjainkat,
hazafelé vitt minden út
ezernyi út: haza, haza
két hazában, az egyetlenben
mennyi gyalogút, kövesút
mennyi Ábel a rengetegben*

*Tudtál mindent a tudhatóból
múltban, jövőben otthonos
lépteid nyomát őrizgetve
idézzük tekintetedet
magunk keresve visszkapjuk
amit ránk hagytál, a hitet*

*Akárhol jártál, kincset leltél
megjőve szétszotogató
térben, időben, múltban, jövőben
akár az állócsillagok
a padlásszoba fölötti égen
mindegyik közelebb ragyog*

*Beszéltem – megcselekedtem,
amit tehettem, itt vagyok
holvult időmet széjjelosztom
mindenem, amit adhatok
őrizzétek! a kincseinkkel
okosan sáfarkodjatok*

A pásztor

*„Árkádiában éltem én is”
(Kazinczy Csokonairól)*

*A pontozáskor nem kell jóra várni,
Justitia bekötött szemű
szoboralakja igazsággal ámit,
mozdulatlan néz a semmibe,
sötétet lát, a szempillák mögötti
térben lehet csupán léteznie*

*a boltozatos világ kupolája
oly magasságos, oly olimposzi,
ki lent botol, a fönt-et alig látja,
azt képzelet, hogy az istenei
gondolnak vele, a kupát emelve
isznak a sárból formált emberekre*

*Árkádiában élt, mert élni vágyott,
közel a hideg források vizéhez,
eldadogta, furulyálta, mit érez
a síkságon és hegy-völgye között,
elvágyott, hogy valami mást is látna,
bár esküdött a pásztori világra,
pár hónapja Athénbe költözött*